



Världens NÄST bästa farmor



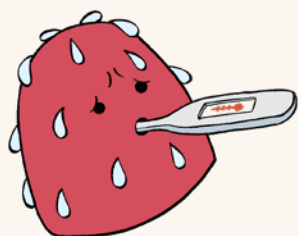
Emma Karinsdotter
Agnes Jakobsson

BONNIER
CARLSEN

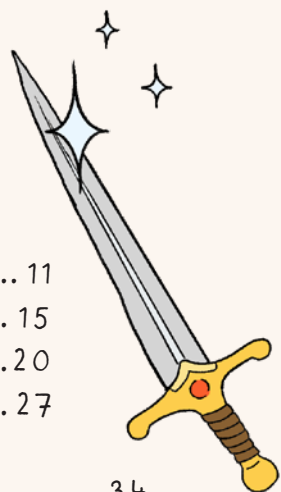
HEJ PÅ DIG DIN GAMLA STÖVEL!

Jag heter Lisbet. Jag bor med min farmor Sambakungen och vår piratkatt Sixten. Mina föräldrar bor på Bahamas. Jag har inte träffat dom sen jag föddes på deras bröllopsresa. Det var på båten till Argentina för sju år sen. Jag går i Päronskolan med min bästis Hanin. Det roligaste jag vet är att rita, helst sånt som inte finns. Farmor är kung över något, fast ingen vet riktigt över vad. Hon älskar geléhallon och att ljuga och fuska och vara bäst. En gång i tiden var hon hemlig agent och reste på massor av spännande uppdrag över hela världen. Nu för tiden är äventyren mest här hemma med mig. Som det här äventyret till exempel!

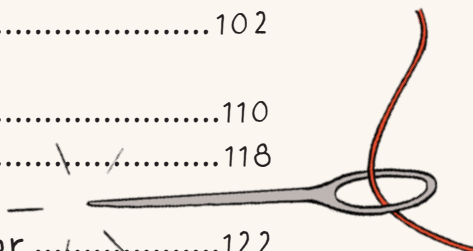




INNEHÅLL

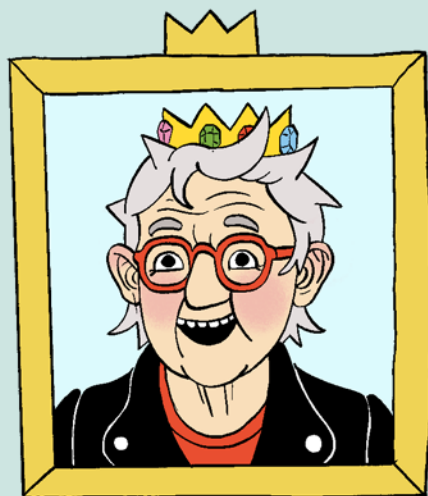


1. Världens bästa farmor	11
2. Geléhallonfeber	15
3. En viktig fråga	20
4. Förklara för min hand	27
5. En riktig farmor måste ha minst sju bra svärd.....	34
6. En spionfarmor som dricker jordgubbssylt	40
7. Vykort från en pyjamas i München	47
8. Göttbullar som smakar grus	54
9. Olika sorters farmödrar	60
10. I en trädkoja nere vid sjön	66
11. Hanins farmor	71
12. En glittrig fjäril	76
13. Två farmödrar möts	83
14. ...ingen skrattar	90
15. Specialenheten för humorstöld	95
16. En pytteliten nål	102
17. Sånt frågar man bara vid lägereldar	110
18. Dubbelfarmor	118
Världens NÄST bästa farmor	122
Vill du också brodera?	127





LISBET
JAG



SAMBAKUNGEN
FARMOR



SIXTEN
PIRATKATT



HANIN
BÄSTIS



MAJLIS
LÄRARE







1. VÄRLDENS BÄSTA FARMOR

DET VAR EN stjärnklar lördagskväll. Hanin sov över hos mig. Fast ärligt talat sov vi inte särskilt mycket. För när vi borstade tänderna och skulle gå och lägga oss, tittade farmor in i badrummet.

– Tu-de-li-du på er! Har ni tänkt på hur tråkigt det är att sova?

– Nä, sa jag, för det hade jag faktiskt aldrig tänkt på.

Sova var ju mest något man bara gjorde? Farmor gjorde en uttråkad grimas. Hanin och jag hade just tagit på oss våra pyjamasar. Farmor rättade till jackan.

– Det är roligare att leka! sa hon och började dansa runt.

Hon fick något busigt i blicken och nickade mot natten utanför. Jag tittade på Hanin som tittade på



mig. Ett leende
spred sig i hennes
ansikte. Farmor
flinade. Sen sprang
vi ut i trädgården. Vi
klättrade runt i kastanjeträdet
alla tre och låtsades att vi var ugglor.

– Nattugglor! ropade farmor.

Så bjöd hon på popcorn hon hade poppat och
lagt i sina fickor. Vi åt massor, fast vi just hade
borstat tänderna. Ibland flaxade vi med våra
ugglevingar och ropade:

– Hoho! Hoho!

För att det var roligt att ropa saker. Och för att det
inte skulle komma några ugglor. Det funkade som
vanligt jättebra, för inte en enda uggla kom flygande.

Fler och fler stjärnor tändes uppe på himlen.
Vi klättrade allt högre upp i kastanjeträdet. Jag
satte mig på en gren bredvid farmor och Hanin
och gäspade. Dom skrattade åt något roligt Hanin
just sagt. Och mitt hjärta blev en liten fluffig rosa
kanin. Jag ville att kvällarna för alltid skulle vara
precis såhär. Med farmor och Hanin.

Det var senare den kvällen, när Hanin och jag låg bredvid varandra i mörkret för att sova, som hon sa det.



– Du har världens bästa farmor.

– Mm, jag vet, sa jag.

– Mina föräldrar vill bara att jag ska sova på kvällarna. Jag får aldrig klättra i träd och leka nattuggla. Och jag får absolut inte äta popcorn eller godis efter att jag borstat tänderna. Inte ens på lördagar ...

Hanin var tyst en stund.

– Och dom vill inte bryta arm eller klä ut sig till fladdermöss. Dom gillar inte ens att tävla om grejer ... Dom har aldrig spionerat eller fångat bovar. Dom har aldrig varit ute på äventyr!

Hanin viftade lite på tårna som stack fram under

täcket. Det kändes som att hon ville säga något mer. Jag hörde hur hon andades. Min kind blev varm av luften hon andades ut. Efter ett tag sa hon:

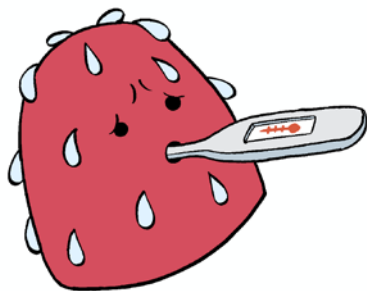
– Jag önskar att jag också hade en farmor. En som jämt bjöd på geléhallon och som gillade att leka. En som också tyckte om att vara ute på äventyr ...

Och nu lät hon sorgsen på rösten. Jag visste att Hanins farmor var död, att dom aldrig ens hade träffats. Gardinen fladdrade till. Månen sken in genom fönstret. Hanins ögon var fuktiga, och hon bet sig i läppen. Jag visste inte vad jag skulle säga. För hur mycket jag än ville, kunde jag inte få hennes farmor att leva igen. Men min hand letade upp hennes under det varma täcket. Och efter en stund somnade hon.

Själv låg jag vaken länge och funderade. Jag ville så gärna hjälpa Hanin. Fast hur hittar man en farmor, egentligen? Väckarklockan tickade tyst i mörkret. Till slut måste jag ha somnat.

För när jag vaknade visste jag svaret.





2. GELÉHALLONFEBER

HANIN VAR LEDSEN för att hon inte hade en farmor. En farmor som var som min, som hellre pratade om häxor, än läxor. Som bjöd på godis när som helst, till och med efter att man borstat tänderna. En farmor som älskade äventyr och ville leka nattuggla, fast klockan var alldeles för mycket.

Du har världens bästa farmor, hade Hanin sagt om Sambakungen.

Jag hade legat vaken halva natten och funderat. Men nu hade jag kommit på hur jag skulle hjälpa Hanin. Jag visste hur hon också skulle få världens bästa farmor.

Jag drog undan gardinerna. Morgonsolen tittade in och vinkade. Så petade jag på Hanin tills hon vaknade. Knappt hade hon öppnat ögonen förrän jag sa det:

– Vi frågar farmor!

Hanin gnuggade sig yrvaket i ögonen.

– Frågar Sambakungen vad då? sa hon och satte sig upp i sängen.

– Om hon vill bli din farmor också, såklart!

Hanins ögon började glittra. Det såg ut som om hon just fått nya tuschpennor.

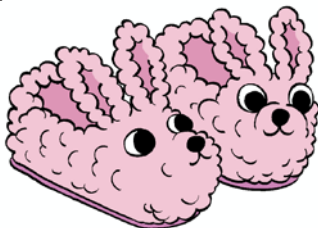
– Men ... tror du hon kommer säga ja då? sa hon försiktigt.

– Såklart! sa jag. Hon skulle säkert bli jätteglad om du också ville vara hennes barnbarn.

Det var som att tända ett ljus. Hanins ögon riktigt lyste.

– Kom! sa hon. Vi måste fråga farmor genast!

Hennes fötter hade redan dundrat halvvägs nerför trappan. Men när *hon* sa "farmor" om Sambakungen, hände något konstigt. Ljuset som funnits i mig, liksom ... slocknade. Jag blev långsam som en sengångare. Istället för att ta på mig kanintofflorna som låg där på golvet framför mina fötter, tittade jag bara på dom. Det var som att jag hade glömt bort hur man gjorde. Hjärtat snurrade



runt i bröstet som en orolig planet.
Vad var det som hände egentligen?
Varför kändes allt så konstigt?



Då hörde jag Hanin ropa nerifrån köket:

– Sambakungen är borta!

Borta?! Plötsligt fick jag bråttom. Det kändes som om jag höll på att förlora farmor. Jag hoppade i kanintofflorna och flög efter nerför trappan.

När jag sprang in i köket viftade Hanin med en lapp. Jag ryckte åt mig den och läste med bultande hjärta.

DET STOD: →

– Så typiskt vår farmor, sa Hanin och fnissade. Att sova i en koja inomhus!

Jag log lite stelt tillbaka. För inuti mig snurrade det bara. Det lät konstigt när Hanin sa ”vår farmor” om Sambakungen ... Jag började leta efter farmor och blev alltmer nervös.

Farmor brukade sova utomhus i ett tält, eftersom det var alldeles för vanligt att sova inomhus i en





säng. Men nu ville hon väl ha lite omväxling och sov någon annanstans istället. Jag skulle just säga till Hanin att farmor nog skrivit fel på lappen. Att hon kanske råkat åka till Paris eller Trelleborg istället. Att vi kanske kunde ta den här dela-farmor-grejen någon annan dag? Eller kanske ... aldrig?

Men så såg jag Hanins lysande ögon och hörde hur hon fnissade för sig själv:

– Typiskt farmor ... mumlade hon, och skakade på huvudet.

Och innan jag hunnit stoppa henne, hade hon försvunnit ut i vardagsrummet för att leta efter farmor. Jag hörde hur hon drog efter andan.

– Lisbet! Jag har hittat henne! ropade Hanin och viftade åt mig att följa efter.

Jag gick som i en konstig dröm. Vilken fot skulle jag sätta ner först? Var det höger eller vänster? Hur gick man egentligen? Rörde sig inte golvet en smula? Jag kanske hade blivit sjuk? Fått nån ovanlig geléhallonfeber eller sovaöverfluss? Huset var alldeles morgontyst, men i mitt huvud dånade det. Och fastän jag borde bli glad, sjönk hjärtat som en sten när jag såg henne.

Där i vardagsrummet var farmor.

3. EN VIKTIG FRÅGA

HÖGST UPP I bokhyllan hade farmor byggt en koja och krupit in under en filt. Jag ville också krypa in under den där filten. Jag ville gömma mig för alltid tillsammans med farmor. Men när hon hörde våra röster, kikade hon fram ur nattmössan.

– Det är en trädkoja, sa farmor halvt i sömnen och sträckte på sig.

– Fast din koja är ju inte i ett träd? sa jag. Den är ju i en bokhylla!

– Prick och precis! sa farmor nöjt. Det är just det som gör den här trädkojan så speciell.

Farmor älskade allt som var annorlunda, särskilt och speciellt. Hon mumsade på några geléhallon och flinade när hon klättrade ner från sin rangliga trädkoja.